

Donderdag

den 12 Februarij.

BRUSSEL den 6 Februarij.

Men meldt van de grenzen van Frankrijk, van den 1sten Februarij, dat de generaal *Waronow*, kommanderende het Russische contingent, bij de bezettings-armee, uit zijn hoofdkwartier te Maubeuge vertrokken is om zich naar Parijs te begeven, vergezeld door onderscheidene staf-officieren. Men wil dat de kommandanten der Oostenrijksche en Pruisische contingenten insgelijks een bezoek aan de hoofdstad zullen doen, alwaar over militaire zaken zal worden gehandeld. Men blijft zich overtuigd houden dat de Hertog van *Wellington* door de Mogendheden belast is met zeer gewichtige onderhandelingen bij het Gouvernement van Frankrijk, en dat hij van zijn Hof instructien ten aanzien der te behandelende zaken heeft.

— Er is door deze stad een Engelsch courier gepasseerd komende uit den Haag en gaande naar Kamerijk.

— *Licas*, de dief van het *Manneken-Pl.*, is op heden op het schavot ten toon gesteld, en vervolgens gebrandmerkt. — Men weet dat hij tot eeuwigdurende dwangarbeid veroordeeld is.

Van den 8 Februarij.

Men meldt van de grenzen van Frankrijk, het navolgende:

« Men spreekt ernstig van nieuwe pogingen, die er gedaan zullen worden om het eiland St. Domingo onder de beheering van Frankrijk te brengen. De ongunstige omstandigheden, waarin zich deze Mogendheid bevindt, hebben, tot hier toe belet, zich hiernaede behoorlijk bezig te houden. Men wil dat zo ras de armee compleet zal zijn, men voor deze expeditie vrijwilligers zal nemen, en dat het legioen van den Prins van *Hohenlohe*, er voorzeker toe zal genomen worden.

ANTWERPEN den 6 Februarij

Men verzekert, dat de Koning van Frankrijk aan de drie-en-dertig verbannen en verleid heeft om in zijn Staten terug te keeren. Het geene deze tijding schijnt te bevestigen, is dat de generaal *Fressinet*, welke sedert eenigen tijd binnen deze stad zijn verblijf heeft gehad, en zich sedert eenige dagen verborgen hield, om het oog der Politie te ontduiken, wederom te voorschijn is getreden, na dat hij daartoe verlof bekomen had. (Eenige personen voegen hierbij dat dit verlof vergezeld is met eenen last om zich in te schepen op het eerste vaartuig, dat naar Amerika vertrekt, en merwaards het zijne begeerte is zich te begeven.)

DUSSELDORP den 6 Februarij.

Dagbladen, die elders gedrukt en uitgegeven worden, schijnen ons het geluk te benijden, hetwelk ons door de te samenkomst van de verbondene mogendheden, in den aanzittenden nazomer, alhier te verwachten staat. Wij hebben de daarin voorkomende berichten nageschreven, en gemeld, dat deze bijeenkomst noch te Dusseldorp noch te Spaa, plaats zoude vinden. — Voor het tegenwoordige, zijn wij door een officieele bron, gemagtigd, te verzekeren, dat de hooge verbondene Keizers, Koningen en Vorsten hunne gewichtige conferentien hier in Dusseldorp openen en voortzetten zullen. Door deze merkwaardige samenkomst van Europa's hooge magten, zullen, zoo wij hopen, wonderen gesezond worden, die ons sedert zo jaren zijn toegebragt.

PARYS den 4 Februarij.

Extract uit een *Brief van Alby*, den 28 Januarij. — De assises van Alby, zijn, zoo als men weet, uit hoofde van de kermis van Rhodes, die met half vasten begint, uitgesteld. Het was onmogelijk geweest dat zulk een groot aantal getuigen, voor dien tijd, naar hunne woonplaats terug had kunnen keeren, waaruit, voor het grootste gedeelte, groot nadeel had kunnen voortvloeijen. De beschuldigen zijn den 21sten verhoord. *Bastide* heeft verzocht met zijne verdedigers zich te onderhouden. Op de aanmerking die men hem maakte, dat hij er slechts één had, heeft hij geantwoord: *in zulk eene buitengewone zaak, als de onze, waaraan men buitengewone middelen aanwendt, moeten wij ook buitengewone middelen van verdediging in het werk stellen.*

Madame Jauston, *Bastide* en *Pons* zijn alhier. Zij kunnen met de gevangenen niet spreken, maar zij hebben vrijheid om hen te schrijven. Hunne brieven worden open aan den Maire ter hand gesteld, en door den Inspecteur der gevangenen gelezen. *Mevrouw Bastide* is zeer godvruchtig en *Mevrouw Pons* eene schoone vrouw.

Bousquier wordt steeds als de meest moeilijke der getuigen aangezien. Men denkt dat het nieuw verhoor van *Madame Marsq* weldra publick zal worden.

Van den 5 Februarij.

Mevrouw de Grayia de Saint-Morys, welkers echtgenoot in een twee-gevecht gedood is, heeft aan den redacteur van de *Quotidienne* verzocht, dat deze een abus van het *Journal de Paris* zou verhelpen; welk blad had aangekondigd, dat de klagte, door deze dame, bij de kamer der pairs, tegen den kolonel *du Faix* gedaan, met algemeene stemmen verworpen was; gezegde kamer heeft niet ten voordeele van den kolonel uitspraak kunnen doen, maar alleen ten voordeele van den in de zaak betrokkenen, geprivilegeerden persoon; de andere beschuldigen zullen voor hunne competente regters te recht staan.

De beweegredenen, welke het in vrijheid stellen der heeren *Bourbon le Blanc* en *Ratonis* ten gevolge gehad hebben, zijn opmerkelijk. Ten opzichte van den eersten heeft de rechtbank in aanmerking genomen, dat, daar hij de uitvinder niet was van de fabel, op welke de gevangenen van Rouaan zijne vorderingen grondt, men hem niet beschuldigen kon, misbruik te hebben gemaakt van eene ligtgeloofigheid, welke hij reeds te voren bevestigd had gevonden, en dat zijne kwaliteit van Advokaat zijne handelwijze, van zich tot verdediger van die gevangenen te hebben opgedaan, wettigde. Wat betreft den anderen (de heer *Ratonis*), deze verdedigde zich niet te zeggen, dat hij, zoo lang door geen vonnis het tegendeel bewezen was, den gevangenen van Rouaan voor geen bedrieger hield; en die reden is voldoende erkend; men heeft vermeend, iemand wegens zijne ligtgeloofigheid niet te kunnen straffen. (*Gazette de France*)

De laatste tijdingen uit Algiers, welke niet waarschijnlijk voortkwamen, zijn echter, voor zóó verre ten minsten de voornaamste omstandigheden betreft, waar. Zie hier de bijzonderheden, welke de admiraal en ridder *Sir Sidney Smith* heeft ontvangen, en die door hem aan het instituut ter wering der zeerooverijen, van de ridders, bevrijders der christen-slaven, zijn medegedeeld.

« De kapitein van den Sardijnischen polaker, *la Bella Maria*, welke den 6den December l. l., aan het Lazareth van Port-Mahon is aangekomen, en, den 2. dier zelfde maand, van Algiers vertrokken was, verhaalt, even als de gevingte passagiers, welke zich bij hem aan boord bevonden, dat de nieuwe Dey, *Aly-Hodgia*, door den Bijstand van eene aanmerkelijke partij Mooren, zijne magt meer beteugeld vindende, zijne woede en geweldadige handelwijze niet meer beteugelt; dat al de europesche mogendheden, zonder eenig onderscheid, niet versmading behandeld werden; dat al de consuls, door eene talrijke horde Negers, waaruit de Dey zijne garde en hof zamengesteld heeft, bedreigd en verjaard gemaakt worden, zoo dat zij genoodzaakt zijn zich in hunne huizen op te sluiten, welker schuilplaats zelfs niet meer onschendbaar is. De kapitein verhaalt, dat *Aly-Hodgia* het paleis zijer voorgangers vernield, en, in het fort, genaamd het kasteel des Keizers, zijn intrek genomen heeft, om zich van de aldaar zijnde schatten, welke tot nu toe zorgvuldig opgeslagen gebleven waren, meester te maken, waar door hij zich ontzaggenlijke middelen heeft aangeschaft, om, langen tijd, zijne verschrikkelijke aanhangers te betalen en het getal derzelve te vermeerderen.

« De Dey heeft twee dochters van eene joodsche familie, welke van den makelaar bij het consulaat van Engeland is, doen ophijgen, en, 2 dagen daarna, de oudste dochter van den heer *Pomilio*, kastelein van eene fransche herberg. Dit ongelukkig meisje is genoodzaakt geweest den Dey te trouwen, en thans is zij soevereine, in afwachting echter van het lot der dochter van den Dey van *Tyleré*, welke, op dezelfde wijze, door wijlen den Dey *Hadji-Ali*, opgevoerd is geworden, doch, na diens dood, in eene gevangenis, bijna uitgehongerd gevonden werd.

« De meeste consuls waren bij elkander gekomen, om gezamenlijk klagen en reclamatiën te doen, doch zij werden, voor dat zij aan het paleis kwamen, onderrigt, dat *Aly-Hodgia* aan zijne Negers bevel gegeven had, om op den zopdanigen der consuls te vuren, welke zich eene klagte of reclamatie zou veroorloven, en, bij hunne aankomst aan het paleis, van de waarheid van dit ontvangen bericht overtuigd wordende, door de dreigende houding der Negers, door welke zij omgeven werden, zoo zagen zij zich genoodzaakt te vertrekken, na toevlugt genomen te hebben tot niets beteekenende aanmerkingen, om den tijd dezer nuttelooze audientie door te brengen.

« Het thans, door den Dey, die een Turk is, gehouden gedrag, om de inhoorlingen des lands tegen derzelve eigen medeburgers te wapenen, levert een nieuw tijdperk in de geschiedenis dier streken op. Dergelyk voorbeeld magtig ieder anderen Mahomedaan, om een leger joontrekkers van dezelfde soort op te rigten en hem de soevereiniteit te betwisten.

« Een Turk van aanzien heeft zulks onlangs beproefd; hij marscheerde reeds met zijne troepen, die hij te Constantine had bijeen verzameld, tegen *Aly-Hodgia*; doch, het eerste gevecht voor hem noodlottig uitgevallen zijnde, werd hij gevangen gemaakt. De gastvrijheid, welke *Aly-Hodgia*, vroeger, bij hem genoten had, had den Dey doen besluiten, hem het leger te schenken; doch hij werd verbannen, en alvorens 4000 sequinen te hebben bekomen.

« Het turksche opperhoofd der opstandelingen is te Mahon aangekomen. (*Journal des débats*)

ROME den 18 Januarij.

De gouverneur van Rome, *monsieur Pacca* die in persoon den maatregel vaststelt tot vernieling der rooverbenden, welke met meerder stoutmoedigheid, dan ooit, derzelve plunderingen in onze omstreken uitoefenen, heeft gevaar geloopt van in persoon in hunne magt te vallen. In de nabijheid van San Lorenzo, heeft een zeer hevig gevecht tussehen de soldaten en de roovers plaats gehad, waarvan de uitslag voor laatgemelden niet ongunstig geweest is. Het zou intussehen een onbegrijpelijkheid zijn jegens het pauselijk gouvernement, deze ongerechtigdheden aan gebrek van voldoende maatregelen en middelen om

dezelve te bedwingen, toe te schrijven, daar men dit zelfs onder de militaire heerschappij der Franschen niet heeft te boven kunnen komen, en dewijl de meeste aanvoerdors der henden, die men thans vervolgt, zich reeds in dien tijd berucht gemaakt hadden. De voornaamste hinderis ontstaat uit gebrek aan medewerking van den kant van het Napolitaansch gouvernement.

GEMENGDE BERIGTEN.

Wij hebben van een onzer Lezers een stuk ontvangen, met verzoek om hetzelfde in dit Dagblad, te plaatsen; aan welk verzoek wij, wat de hoofzaak betreft, bij deze gaarne voldoen.

« Wat verschilt de eene mensch met veel van den anderen in de rol die hij op het Tooneel der wereld speelt! Even zoo verschillend zijn ook de drijfveren en beweegredenen die hem daartoe aanleiding geven. Deze naauwkeurig te weten is voor den diep denkendsten sterfeling verborgen: hij is geen bespieder van het menschelijke hart.

« Zoo gaat het ook mij. — Ik tracht als schrijver op het Tooneel op te treden. Ik heb beweegredenen die mij daartoe aansporen. — Van tijd tot tijd heb ik in de Coupanen gelezen, dat zich hier en daar Profeten hebben opgedaan. — Hunne Profeten schenen eerst met eenen geheimen stroom bedekt te zijn, maar thans hebben zij het masker afgelegd, en vertoonen zich meer in derzelve ware gedaante.

« Bloedige veldslagen, donkere tijden, groote gebeurtenissen, enz heeft het menschedom, volgens derzelve voorspelling, te wachten. — Als dit zal gebeuren, denkt menig mensch, dan zal het er droevig oegaan; en men moet hier in toestemmen. Zij maken het zoo bont, dat de ligtgelovige, geveraar loopt van schrik te verstijven. — Schrikt echter niet te zeer, waarde vrienden! — Laat u door deze Profeten niet te ongerust maken. Wandelt op uw pad met bedaardheid voort, en laat het verstand, dat schoone geschenk van uwen Schepper, u geleiden. Daar mede zult gij het, ter bereiking van eenen gelukkigen eindpaal, veel verder brengen, dan zulke onervaren stutlieden, die het kompas volstrekt niet verstaan, en alreeds op een klip verzeild zijn, waarvan eene onvermijdelijke stranding, zoo al geene geheele schipbreuk het gevolg zal wezen.

« In zoodanig eenen toestand beschouw ik de Profeten, die zoo ijverig werkzaam zijn om kasteelen in de lucht te bouwen, en geheel Europa met hunne hersenschemmen te beroeren en in onrust te brengen. Hunne verwaandheid en verhitte verbeeldingskracht kunnen altoos beschouwd worden als de drijfveren van hunne wonderbaarlijke Profetien.

« Ik moet nog eens terug komen op de bloedige veldslagen en groote gebeurtenissen, die in het jaar 1818, zouden voorvallen, om dat ik overtuigd ben, dat er zich onder mijne landgenooten, vele bevinden, die daar over ellendig bij de pakken nederzitten; zoo dat zij van hunne eenvoudige levenswijze afwijken, en hunne gedachten kwollen met de akelige tijden, die, volgens hunne minkundige denkbeelden, zeker aanstaande zijn. — Neen, mijne geachtte landgenooten! Ik beschouw deze bloedige veldslagen uit een geheel ander oogpunt. Het valt niet ongemakkelijk die op het papier te brengen, en mogelijk bij een verward hersengestel, de gestorte inkt voor stroomen bloeds, en het versnijden der pennen voor zoo vele rederlagen te nemen. — Van waar toch hebben Mevrouw Krudener en den heer Adam Maillet die ne roeping om ons zoo vele wonderheden te vertellen; en waarom toch grondt zich hunne kennis van de staatkunde of de gesteldheid van Europa? — Elk weldenkend en slechts met een gewoon verstand begaafd mensch, zal moeten erkennen, dat dit alles ijdele droomen zijn, die hij de ontwaking der rede, zich in liet niet verzeiden.

« Ik voor mij beschouw thans aan den staatkundigen hemel, geen het minst onrust voorspellend wolke. — Wij bevinden ons, in zoo vele stormen, als het ware in eenen vervrolijkenden morgenstond, bij het aanbreeken der Lente, wanneer de Heilige Zon de natuur met hare stralen verkwikt, en eenen heerlijksten dag voorspelt.

« Deze vergelijking mogen wij gerust op Europa toepassen. Het bevindt zich nog in den morgenstond van den pas gesloten vrede. Het Heilige Verbond, verspreidt zijne vervrolijkende stralen, en de dag van rust en vrede, zal tot een waarborg daar van verstreken.

« Is er ooit een tijd geweest dat men op eene bestendige vrede bouwen konde, dan is het deze. De eensgezindheid der groote Mogendheden, moet die meer en meer bevestigen; — het menschedom heelt, en zoo veel lijden, rust noodig; en de God des vredes zegene daartoe, de werkzaamheden van elk weldenkende! . . .

A M S T E R D A M , den 9 Februarij.

Werkelijke Schuld	2½ pCt.	43	à	43½
Rest. Uitgestelde; dito		1	à	1½
Kans. Billetten		24½	à	24½
Schuldbekentnisse Syndicaat	5 pCt.	93½	à	94½
Frankrijk, Fiers Considés	5	—		—
— Certificaten van dito		—		—
— Dito, dito in Parijs		—		—
Pruissen	5	—		—
Rusland, bij Hope en Comp.	5½ pC.	87½	à	88½
Spanje, 1805	5½	—		—
— 1807	5½	—		—
— Coupons		104	à	74
Oostenrijk, Obl. bij Goll en Comp.	5 pCt.	—		—
— Dito	5	—		—
— Certificaten	2½	—		—
— Negotiatie Metaliek	2½	—		—
— Dito	1	—		—
— Dito	5	—		—
— Dito	5	—		—
Italie, Monte Napoleone	5	—		—
Napels, Certificaten	5	—		—
America, bij Hope & S.	5½	—		—
Deensche Tollén	4	—		—
Dito Coupons		—		—

ARNHEM, den 12 Februarij.

De hoogte van het water in de rivier den Rijn is

Den 10 Febr. 11 voet 6 duim

Den 11 dito 10 voet 6 duim

T O O N E E K B E R I G T.

Met permissie van de Wel Edele Achtbare Heeren Burgemeesteren dezer Stad.

De Nederduitsche Tooneelsten, onder Directie van Meisjvrouw de Wed. DE BRUIN, Geboren HILVERDINCK, zullen de eer hebben in den Schouwburg alhier, te vertoopen:

Op Dingsdag den 17 Febudrij

DE GRAAF VAN WALTRON,

OF DE
SUBORDINATIE.

Groot, beroemd Krijgspel in vijf bedrijven.

Versierd met alle deszelfs Theatrale prachtigheden, waartoe de Rol van de Graaf door Meisjvrouw de Wed. de Bruin, Geb. Hilverdinck zal vervuld worden.

Het Spectakel zal besloten worden met Militaire evolutien.

Twee uur half 6 op het Tooneel.

Mijn geliefde Huisvrouw G. E. TELLEGEN, verlost heden morgen zeer voorspoedig van eenen ZOON.

E. DE NERÉE,

ARNHEM

den 10 Februarij 1818.

Mijne geliefde Huisvrouw M. D. TROOST, geb. TURR, is dezen morgen, door Gods goedheid, zeer voorspoedig verlost van eenen ZOON.

J. TROOST

ARNHEM

den 11 Februarij 1818.

Heden verlost van een gezond Meisje, JEANETTE LAQUY, geliefde Huisvrouw van

L. VERMEER,

ZEVENAAR

den 7 Februarij 1818.

Heden avond, circa zeven uren, werden ik en mijne kinderen, in de bitterste droefheid gedoopt; door het onverwacht overlijden van mijne dierbare Echtgenoot GATRINA VAN BERCK, binnen den tijd van tien dagen, aan de gevolgen eener hevige Zinkingkoors, in den ouderdom van 37 jaren, 11 maanden en 8 dagen, na eene Echtverbanding van 20 jaren, en alvorens voorzien te zijn, met al de H. Sacramenten van onze Meester de H. Kerk. Verzoekende van Condolantie. Brieven verschoofd te blijven.

J. F. HUBERTS.

HUISSEN

den 8 Februarij 1818.

Alle diegene welke aan de nalatenschap van den Heer ALBERT van BEEST, in Leven Koopman in Lakenen, gewoond hebbende en Overleden te Arnhem, nog schuldig zijn, worden verzocht ten spoedigsten en uiterlijk voor den eersten April eerstkomende betaling van haar verschulde te doen, aan den Heer GERHART van BEEST, en bij deszelfs absentie aan den Heer FREDRIK OCKERSE, als tot den Ontvangst en het geven van Quitantien door de gesamentlijke Erfgenamen gequalificeerd.

Arnhem den 3 Februarij 1818.

AD. VAN DER SCHEER

F. OCKERSE.

D. VELTERS VAN WAALWYK,

H. H. REYERS.

G. VAN BEEST.

Uit de hand te koop te Wageningen.

§ § § Een HUIS, staande op de Hoogstraat, met drie beneden en vier boven KAMERS, extra goede KELLER, twee KEUKENS en ruime ZOLDER, beuevens een daar agter gelegen, hegt en strek KOORN-PAKHUIS, ter hoogte van twee verdiepingen, waar onder een HUISMANS-WONING.

Kunnende, het Huis aanyard worden primo Mei dezes jaars, het huis reeds van stonden aan.

Te bevragen bij den Heer G. VAN GRIETHUIZEN te Wageningen.